CZASOPISMO ADWOKATÓW POLSKICH

DZIAŁ WOJEWÓDZTW ZACHODNICH

ORGAN ZWIĄZKU ADWOKATÓW POLSKICH

ROCZNIK IX (1935)

POZNAŃ 1936
CZCIONKAMI DRUKARNI UNIWERSYTETU POZNAŃSKIEGO
POD ZARZĄDEM JÓZEFA WINIEWICZA

SPIS RZECZY.

Cyfry rzymskie oznaczają zeszyty, cyfry arabskie stronice. W dziale II. (Orzecznictwo) cyfry w nawiasach oznaczają liczbę bieżącą tez.

I. Rozprawy i Artykuły.

II. Orzecznictwo.

A. Ustawa cywilna i handlowa.

cemu w Ameryce podczas wojny światowej oświadczył, że pieniądze złożone w banku są pewne, odpowiada za skutki dewaluacji I 11 (1)

2. § 326 kc. Przynaglenie z zakreśleniem czasokresu niekoniecznie wywołuje skutki z 326 kc. I 11 (2)

3. § 326 kc. Zagrożenie nieprzyjęcia nie potrzebuje być oświadczone wyraźnie. . I 11 (3)

4. § 364 uc. Za przyjęciem przez wierzyciela weksli na poczet zapłaty przemawia domniemanie faktyczne. . . . . I 18 (4)

5. § 823 kc. Należyta troska o dziecko, wyklucza odpowiedzialność ojca. . . . . . I 12 (5)

6. § 917 kc. Brak wjazdu na podwórze nieruchomości położonej w mieście nie uzasadnia bez wszystkiego prawa do drogi koniecznej. I 12 (6)

7. § 1113, 1184, 1190 kc. Jakie znaczenie ma ustanowienie hipoteki obiegowej w ten sposób, że w stosunku pomiędzy stronami odgrywa rolę hipoteki kaucyjnej? . . . . I 12 (7)

8. § 1160 kc. Przedłożenia listu hipotecznego domagać może się nietylko właściciel nieruchomości, lecz także dłużnik pretensji osobistej. W razie podniesienia zarzutu, zasądzenie dłużnej sumy za równoczesnem wydaniem listu hipotecznego jest niedopuszczalne . . . . . . I 12 (8)

9. §§ 1435, 1558, 1559 kc. W razie nieujawnienia w rejestrze spraw prawno-majątkowych uchylenia ustawowego stanu majątkowego ocenia się stosunki małżonków tak, jak gdyby obowiązywał ustawowy stan majątkowy. . . . . I 13 (9)

10. § 1566 kc. Słowne groźby bez ujawnienia poważnego zamiaru ich urzeczywistnienia nie mają znaczenia . . . . I 13 (10)

11. § 1575, 1576 kc. Jaki wpływ ma na żądanie rozwodu wyrok zapadły w b. zaborze austrjackim, orzekający seperację od stołu i łoża. I 13 (11)

12. §§ 140, 2278, 2299 kc. Rozporządzenia dotyczące podziału spadku zawarte w umowach spadkowych są dopuszczalne, podlegają jednak zmianie praw spadkobierców bez udziału wykonawcy testamentu. . . . . I 14 (12)

13. § 13 I 22 pr. prawa kraj. Forma ustanowienia służebności przed założeniem księgi wieczystej w rozumieniu ust. o ks. wiecz. z 20. 5. 1898 r. I 14 (13)

14. Art. 2 ust. prawa wekslowego. Którą datą wolno wierzycielowi wypełnić weksel gwarancyjny in blanco? . . . . I 14 (14)

15. Art. 4, 26 pr. weksl. Umieszczenie domicylu przedstawia zmianę tekstu weksla, która jednak dopuszczalną jest także za domniemaną zgodą wystawcy względnie przyjemcy. . . I 15 (15)

16. Art. 15, 46, 49 pr. weksl. Indosant, który wykupił weksel i oddał do protestu nie skreśliwszy indosów następnych nie posiada formalnej legitymacji, natomiast dowodzić może legitymacji materjalnej. . . . . I 15 (16)

17. Art. 74, 76 pr. akc. normują szczególny wypadek materjalno-prawnej nieważności. Obok skargi o unieważnienie dopuszczalna jest skarga o ustalenie nieważności na podstawie przepisów ogólnych. Uchwały absolutnie nieważne nie mogły urosnąć w moc prawną ani wskutek aprobaty późniejszych uchwał, ani przez bilansowanie w złotych. . . . . I 15 (17)

18. Art. 16 ust. z 19. 12. 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu Dz. Ust. 1920 poz. 1, §§ 153, 157, pc. Swobodne umowy o wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych. Umowy te dojść mogą do skutku także w drodze czynności dorozumianych. . . . . I 18 (20)

19. Art. 4 ust. z 17. 2. 1920 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. Ust. poz. 164). . . I 20 (23)

20. Na podstawie art. 17 l. 12. rozp. z dnia 23. VII. 1932 o zapobieganiu skutkom trudności płatniczych w rolnictwie (Dz. Ust. poz. 652) wyłączone z pod odroczenia są wierzytelności, dla których wierzyciel przed udzieleniem zabezpieczenia wniosku uzyskał zajęcie ruchomości dłużnika według przepisów niem. procedury cywilnej. . . . . . II/III 37 (13)

21. Moratorjum hipoteczne obejmuje pretensję osobistą w granicach zabezpiecznia hipotecznego. Część pretensji osobistej przekraczająca hipotekę, ograniczeniom z ustawy moratoryjnej nie podlega. . . . . II/III 38 (14)

22. Odpowiedzialność lekarza praktycznego za garderobę pacjentów . . . . . .II/III 39 (16)

23. Art. 16 ustawy z 20 grudnia 1932 r. (Dz. U. Nr. 115, poz. 950)

Wierzytelnościom dodatkowym Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego, wpisanym na zasadzie art. 16 ustawy z 20. 12. 1932 r. przysługuje stopień pierwszeństwa przed wszelkiemi innemi obciążeniami hipotecznemi wpisanemi pomiędzy główną wierzytelnością Ziemstwa, a wierzytelnością dodatkową, bez względu na to, czy są wyrażone w gotowiźnie, czy w listach zastawn. II/III 40 (18)

24. Jedna hipoteka maksymalna nie może równocześnie zabezpieczać kilku odrębnych roszczeń kilku wierzycieli . . . . . . V 71 (21)

25. Art. 4, 6, 7 rozp. Prez. Rzpl. z 21. 6. 1932 r. o ograniczeniu nadmiernych wynagrodzeń w przedsiębiorstwach (Dz. Ust. Poz. 496), §§ 11, 12 rozp. Min. Spraw. z 5. 8. 1932 r. o trybie postępowania w powyższych sporach (Dz. Ust. poz. 640) §§ 1, 2, 3, 6 rozp. Prez. Rzplitej o zmianie ustroju Prok. Gen. R. P. (Dz. Ust. poz. 967) VI,VII 100 (88)

26. Rozp. Prez. Rzpl. z 19. 11. 1927 r. o likwidacji umów dzierżawnych w stosunku do majątków parcelowanych (Dz. Ust. poz. 909)

Dla roszczeń o zapłatę, mających swą podstawę w rozwiązaniu umów dzierżawnych, droga sądowa jest dopuszczalna . . VIII 100 (89)

27. § 7 kc. Ustanowienie miejsca zamieszkania. VIII 111 (90)

28. 31, 89, 823 i nast. kc. Wypadki zawinienia personelu kolejowego i organów kolei. VIII 112 (91)

29. § 93 i nast. kc. Księgi handlowe są częścią przedsiębiorstwa, a nie są częścią inwentarza handlowego . . . . VIII 113 (92)

30. § 104 I. 2 kc. Dla uzasadnienia istnienia choroby umysłowej niekonieczne jest przedstawienie w twierdzeniach symptomatów tej choroby według wiedzy medycznej. VIII 113 (93)

31. § 123k c. Okoliczności, wśród których dopuszczalna groźba staje się bezprawną. VIII 113 (94)

32. §§ 125, 254, 313, 923 kc. Umowa notarjalna kupna sprzedaży, w której udzielono przewłaszczenia i która jest nieważna wskutek nieprawidłowego podpisu, nie może doznać sanacji mimo zapisania zmiany własności w księdze wieczyst. VIII 114 (95)

33. § 126 kc. Złożenie podpisu za pomocą prowadzenia ręki przez inną osobę. VIII 114 (66)

34. §§ 133, 157 kc. Znaczenie błędnego lub nieścisłego określenia przedmiotu kupna. VIII 114 (97)

35. §§ 133, 157 kc. Znaczenie propozycji ugodowej, której wysokość uzależniona jest od zgody trzeciej osoby . . . . VIII 115 (98)

36. § 134 kc. Czynności prawne podjęte pomiędzy sprzedającym i kupującym nieruchomość na wypadek odmowy zezwolenia na przewłaszczenie, są nieważne jako zmierzające do obejścia ustawy, jeżeli chodzi o nadanie kupującemu pozycji, zbliżającej się możliwie do roli właściciela . . . . VIII 113 (99)

37. §§ 135, 136 kc. Jaki wpływ na legitymację wekslową ma zakaz rozporządzania wekslem wydany w drodze tymczasowego zarządzenia. VIII 115 (100)

38. § 138 kc. Przejęcie w umowie kupna sprzedaży długu gruntowego ciążącego na kupionej nieruchomości nie pozbawia kupującego prawa odmowy zapłaty, jeżeli dług gruntowy nie istnieje . . . . .VIII 116 (101)

39. §§ 138, 162, 242 kc. Skutki niepostarania się o zatwierdzenie przez Sąd Opiekuńczy umowy, którą sprzedający imieniem swojem oraz nieletniego swego dziecka sprzedał wspólną nieruchomość . . . . VIII 116 (102)

40. § 415 kc. Przejęcie długu w drodze umowy z osobą która nie jest pierwotnym dłużnikiem. VIII 116 (103)

41. W razie sporu, czy hipoteka była zapisaną w markach polskich, czy niemieckich, strony należy odesłać na drogę procesu zarówno z żądaniem przerachowania wierzytelności osobistej jak i zabezpieczenia rzeczowego. IX/X 127 (34)

42. § 157 kc. Rozmiary świadczenia, gdy cenę kupna określono, według równowartości żyta przy równoczesnem określeniu minimalnej sumy markowej . . . . XI/XII 143 (104)

43. §§ 157, 242 276, 325, 326 kc. Przesłanki rozwiązania umowy z powodu zachowania się strony w sposób sprzeczny z jej treścią. XI/XII 144 (105)

44. §§ 198 i nast. kc. Przedawnienie roszczenia o tantjemę, która płatną była po ostatecznem ustaleniu przez pracodawcę . XI/XII 144 (106)

45. § 208 kc. Warunki uznania. XI/XII 145 (107)

46. §§ 226, 242 kc. Nie można żądać zmiany umowy ustnej z powodu zmiany stosunków po jej zawarciu, jeżeli ujemnym skutkom można było zaradzić już przy zawarciu umowy i jeżeli zachodzi interes pracobiorcy w zaniechaniu zmian XI/XII 145 (108)

47. § 242 kc. Zapłata, która w czasie inflacyjnym nie odpowiadała co do wartości przepisom rozp. z 14. 5. 1924 r., miała charakter świadczenia częściowego . . . . . . XI/XII 146 (110)

48. §§ 242, 249, 276, 278 kc. Odpowiedzialność Skarbu Państwa za działanie O. U. Z. z tytułu culpa in contrahendo . . . . XI/XII 146 (111)

49. § 249 kc. Okoliczność, która ma tylko nieznaczny wpływ na powstanie szkody, nie przestaje przez to samo być jej przyczyną. XI/XII 147 (112)

50. §§ 249, 843 kc. Warunki przyznania odszkodowania pieniężnego za uraz cielesny w postaci renty . . . . XI/XII 148 (113)

51. § 254 kc. Wierzyciel nie odpowiada za szkody, które powstały przez dewaluację nieprzyjętej przez niego zapłaty . . . XI/XII 149 (114)

52. §§ 254, 823 kc. § 7 ust. samochod. Przesłanki odpowiedzialności w wypadkach, gdy do wypadku przyczyniło się dziecko 7-letnie. XI/XII 149 (115)

53. §§ 273, 313 kc. Warunki sanacji umowy zamiany nieruchomości zawartej bez zachowania ustawowej formy. Przesłanki niedopuszczalności powoływania się na nieważność umowy, spowodowaną brakiem ustawowej formy. Prawo zatrzymania nieruchomości otrzymanej w posiadanie na podstawie takiej nieważnej umowy XI/XII 149 (116)

54. § 276 kc. Przechodzący przez jezdnię nie ma obowiązku oglądania się na obydwie strony. XI/XII 149 (117)

55. § 285 kc. Okoliczność, że wierzytelność nie była przerachowaną, nie wyklucza zwłoki dłużnika . . . . XI/XII 150 (118)

56. § 286 kc. Ustawa karno-skarbowa z 2. 8. 1926 r. (Dz. Ust. poz. 609) Włady celnej nie wol-

no wydawania zajętego towaru uzależnić od zrzeczenia się wszelkich roszczeń.
XI/XII 150 (119)

57. § 320 kc. Zastosowanie przy umowach o świadczeniach sukcesywnych. XI/XII 150 (120

58. § 362 kc. Wygaśnięcie długu wskutek zawinkułowanej wpłaty na konto wierzyciela.
XI/XII 151 (121)

59. §§ 139, 427 kc. Ważność umowy zawartej w imieniu własnem oraz innych osób bez ich pełnomocnictwa, po odziedziczeniu zastępcy przez zastąpionych . . . . . XI/XII 151 (122)

60. § 433 kc. Istota dyskontu weksla. Odpowiedzialność za podpis sfałszowany na wekslu.
XI/XII 152 (123)

B. Postępowanie cywilne.

1. Wytoczenie skargi z § 767 pc. opartej na twierdzeniu, iż egzekwowane roszczenie zgasło, nie wyklucza równoczesnego stawienia wniosku o uznanie za zgasłe egzekwowanego roszczenia.
II/III 38 (15)

2. Art. XVII. Przepisów wprowadzających prawo o sądowem postępowaniu egzekucyjnem. Wpis hipoteki sądowej na nieruchomości żony, jest tylko wtedy dopuszczalny, gdy tytuł wykonawczy, mający stanowić podstawę wpisu czyni zadość wymogom § 739 pc. . . II/III 39 (17)

3. Art. XV przepisów wprowadzających prawo o sądowem postępowaniu egzekucyjnem.

Wpis hipoteki sądowej dla zabezpieczenia egzekucji przyszłych powtarzających się świadczeń, co do których nie zapadł jeszcze termin płatności, jest niedopuszczalny, mimo przedłożenia zaopatrzonego w klauzulę wykonalności wyroku, opiewającego na powyższe świadczenia
II/III 43 (19)

4. Art. 273 § 3 prawa o ustr. sąd. powsz. Strona nie traci zarzutu, że statut sądu był sprzeczny z przepisami prawa, gdy sprawę załatwiono na posiedzeniu niejawnem. Pozatem utrata zarzutu nie odnosi się do postępowania apelacyjnego . . . . IV 54 (24)

5. § 114 pc. Wniosek o przyznanie prawa ubogich upada, gdy na wezwanie złożono opłaty.
IV 54 (25)

6. § 114 pc. Nadwyżka rozchodów nad dochodami nie dowodzi niezamożności w myśl tego przepisu . . . . IV 54 (26)

7. § 119 pc. Wniosek o przyznanie prawa ubogich dla instancji rewizyjnej . . IX 54 (27)

8. § 328 ust. 1 L. 5 pc. Wyrok sądów Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej może służyć tylko jako środek dowodowy . . . IV 54 (28)

9. § 719 pc. Siedziba wierzyciela w kraju, w którym obowiązują ograniczenia dewizowe, uzasadnia obawę niepowetowanej szkody.
IV 55 (29)

10. § 719 pc. Likwidacja spółki akcyjnej sama przez się jeszcze nie stanowi dowodu lub prawdopodobieństwa niepowetowanej szkody.
IV 55 (30)

11. Art. XXXVI przep. wprow. kpc. W sprawach nieprzerwanych stosowanie przepisów kpc. do kwestyj incydentalnych jest niedopuszczalne.
IV 55 (31)

12. Art. XLV § 4 przep. wprow. kpc. Wartość przedmiotu w razie wykonania prawa zatrzymania . . . . IV 55 (32)

13. Art. 7 ust. o koszt. sąd. z dn. 18. 3. 1932 r. Wniesienie podania o prawo ubogich nie wstrzymuje skutków wezwania do złożenia opłaty.
IV 55 (33)

14. Art. 9 przepisów o kosztach sądowych z 22. 10. 1933 r. (Dz. Ust. poz. 805). Proceduralne znaczenie opłaty sądowej w terminie 7-mio dniowym i po jego upływie . . . IV 55 (34)

15. Art. 32 przepisów o kosztach sądow. z dn. 27. 10. 1932 r. . . . . IV 56 (35)

16. § 565 ust. 2 niem pc. Przepis ten ma zastosowanie także w wypadku późniejszych zmian zapatrywania S. A. . . . . IV 56 (36)

17. § 567 niem. pc. Przedstawienia przeciw uchwałom S. N. w instancji zażaleniowej nie mogą uzasadnić ponownego rozpoznania sprawy.
IV 56 (37)

18. §§ 1025, 1032, 1041 niem. pc. Udział w arbitrażu nie wyklucza dopuszczalności zastępowania strony w postępowaniu polubownem. O słuszności arbitrażu orzeka sąd polubowny.
IV 56 (38)

19. Art. 22, 425 § 1 kpc. art. 20 przep. o koszt. sąd. z 27. 10. 1932 r. Oznaczenie wartości przedmiotu zaskarżenia. Niedopuszczalność zmiany wartości w toku sporu . . . . . . IV 56 (39)

20. Art. 424 § 2 kpc. Orzeczenie o kosztach, jako kończące postępowanie, podlega zaskarżeniu w trybie kasacji . . . . IV 56 (40)

21. Art. 110 kpc. Ogólnikowy wniosek powoda, postawiony w odpowiedzi na skargę kasacyjną o oddalenie tej skargi, „na koszt wnoszącego kasację“ nie czyni zadość przepisowi art. 110 kpc.
IV 57 (41)

22. Art. 112 kpc. Udzielenie prawa ubogich dla jednej instancji . . . . IV 57 (42)

23. Art. 112 kpc. Pojęcie zupełnego ubóstwa.
IX 57 (43)

24. Art. 112 kpc. Zupełne ubóstwo w znaczeniu nadanem temu pojęciu w art. 112 kpc. zachodzi, gdy osoba, domagająca się przyznania prawa ubogich, nie posiada ani takich dochodów, ani takiego majątku, któryby po uwzględnieniu niezbędnych kosztów utrzymania własnego i rodziny umożliwił jej ponoszenie kosztów procesu.
IX 57 (44)

25. Art. 112, 114 § 2, 426 § 1. Błędną wykładnię pojęcia „zupełnego ubóstwa“ z art. 112 kpc. o-

raz błędne uznanie powództwa lub obrony za oczywiście bezzasadne w myśl art. 112 § 2 kpc. należy kwalifikować jako podstawę kasacyjną z art. 426 p. I kpc. . . . . IX 57 (45)

26. Art. 112, 119 kpc. Udzielenie prawa ubogich następuje dla całego sporu we wszystkich instancjach. Strona korzysta jednak z prawa ubogich tylko w poszczególnych instancjach, jeżeli Sąd w myśl jej żądania przyznał jej tylko takie prawo wyznaczone . . . . . IX 57 (46)

27. Art. 123 kpc. Do postępowania przed Sądem Najwyższym według zdania drugiego art. 123 kpc. należy już założenie środka odwoławczego do Sądu Najwyższego (art. 88 kpc.) (Uchwała całej Izby z 26. 1. 1935 r. na podstawie § 12 Reg. S. N. — L. Prez. 51 34) . . . . . IX 58 (47)

28. Art. 136, 184 § 1, 350 kpc. Wniosek o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku musi w terminie tygodniowym wpłynąć do sądu, w którym sprawa się toczyła . . . . IV 58 (48)

29. Art. 137 § 1 p .2, 417, 441 kpc. IV 58 (49)

30. Art. 141, 428 § 2 kpc. Art. 141 nie ma zastosowania w wypadku niezłożenia kaucji kasacyjnej . . . . IV 58 (50)

31. Art. 237, 424 § 2 kpc. Postanowienie odrzucające zarzut niewłaściwości Sądu nie kończy postępowania . . . . IV 58 (51)

32. Art. 246 kpc. Skutki niezaprzeczenia twierdzeń strony przeciwnej . . . . . IV 58 (52)

33. Art. 250, 411, 417 kpc. Sąd II inst. władny jest na zasadzie artykułów tych ocenić odmiennie od Sądu I instancji wyniki postępowania w tej instancji nawet bez ponowienia lub uzupełnienia dowodów w przewodzie apelacyjnym. (Uchwała całej Izby z 23. 2. 1935 r. powzięta na zasadzie § 12 Reg. S. N. — L. Prez. 51/34) IX 58 (53)

34. § 322 pc. Wyrok, który oddala skargę dla przyczyn formalnych i merytorycznych, ma powagę rzeczy osądzonej tylko co do strony formalnej . . . . IV 58 (54)

35. Art. 350 kpc. Sporządzenie na piśmie wyroku z uzasadnieniem w myśl art. 350 kpc. może żądać strona z skutkiem prawnym dopiero po ogłoszeniu sentencji o terminie tygodniowym od jej ogłoszenia. (Uchwała całej Izby z 26. 1. 1935 r. powzięta na podstawie § 12 Reg. S. N. L. Prez. 51/34) . . . . IV 58(55)

36. Art. 351, 378, 379 kpc. Konieczność szczegółowego uzasadnienia postanowień zaskarżalnych skargą kasacyjną . . . . IV 59 (56)

37. Art. 355, 420 § 1, 463 § 1, 526, 848 § 3. Niezbędne jest zaopatrzenie klauzulą wykonalności orzeczeń, natychmiast wykonalnych mocą samego prawa lub z mocy postanowienia Sądu, i to zarówno tych orzeczeń, które są tytułami egzekucyjnemi, jak i tych, które są tytułami zabezpieczenia . . . . IV 59 (57)

38. Art. 390 kpc. Wniosek o uwzględnienie całego powództwa nie zawiera w sobie wniosku o wydanie wyroku częściowego. Wydanie jednak wyroku takiego bez wniosku nie uzasadnia przyczyny kasacyjnej, a nie przedstawia nawet naruszenia ustawy, gdy powód w instancji odwoławczej żądał utrzymania w mocy wyroku I instancji. . . . . IV 59 (58)

39. Art. 424 § 2 kpc. Odmowa udzielenia wyroku z uzasadnieniem na piśmie należy do postanowień kończących postępowanie. — Przy ocenie środka odwoławczego rozstrzyga nie nazwa, lecz jego treść . . . . IV 59 (59)

40. Art. 426 p. 2 kpc. Wadliwe doręczenie jest nieistotne jeśli strona mimo to brała udział w sporze . . . . IV 60 (60)

41. Art. 428 § 2 kpc. Do kaucji kasacyjnej nie mają zastosowania przepisy o dodatkowem złożeniu opłat w terminie zakreślonym przez przewodniczącego . . . . IV 60 (61)

42. Art. 441 § 1 kpc. Zażalenie do Sądu Najwyższego dopuszczalne jest wyłącznie w wypadkach wymienionych w art. 429 § 2 kpc. i art. 42 przep. o koszt. sąd.

43. Art. 429 § 2, 441 § 1 kpc. Przepisów o zażaleniu do S. N. na postanowienie Sądu II instancji odrzucające skargę kasacyjną w myśl art. 429 § 2, 441 § 1 kpc. nie można stosować analogicznie do postanowienia Sądu II instancji odrzucającego zażalenie . . . . . . IV 60 (62)

44. Art. 445 § 2 kpc. Zdarzenia procesowe nie są nowemi okolicznościami w rozumieniu powyższego przepisu . . . . IV 60 (63)

45. Art. 513 § 2 kpc. Skarga kasacyjna niedopuszczalna jest również na postanowienia, zarządzające zwrot zażalenia w postępowaniu egzekucyjnem z powodu nieuiszczenia opłat sądowych . . . . IV 60 (64)

46. Art. 566 § 1 L. 2 kpc. Cesjonarjusz roszczenia, co do którego istnieje prawomocny wyrok, może wnieść pozew o to samo roszczenie na podstawie bezpośredniego dalszego stosunku prawnego z dłużnikiem . . . . . IV 60 (65)

47. Przeciwko uchwale Sądu Apelacyjn. zwracającej rewizję, służy zażalenie do Sądu Najwyższego.

Niema obowiązku uiszczania kaucji kasacyjnej przy wnoszeniu rewizji na podstawie niemieckiej upc. . . . . V 70 (20)

48. Poddanie się egzekucji z hipoteki przeciwko każdorazowemu właścicielowi gruntu może być wpisane do księgi grunt. także pod rządem kpc. V 72 (22)

49. W razie przerwania rozprawy należy zawiadomić osoby nieobecne na przerwanej rozprawie o terminie, w którym odbędzie się dalszy ciąg tejże rozprawy . . . . V 75 (28)

50. Art. XXXVII przep. wprow. kpc. Postanowienie zawieszające postępowanie w I instancji,

uchylone przez Sąd II instancji, nie powoduje przejścia na postępowanie według kpc. VI/VII 91 (68)

51. Art. 43, 50 kpc. Do zadań S. N. nie należy wyjaśnienie wątpliwości, które nasuwają się stronie przy tłumaczeniu okoliczności, uzasadniających właściwość miejscową. VI/V 92 (69)

52. Art. 85 kpc. Przeciwko postanowieniu odmawiającemu dopuszczenia jako pełnomocnika nie służy skarga kasacyjna . . VI/VII 92 (70)

53. Art. 144 § 2, 389 kpc. Zawiadomienie o sporządzeniu uzasadnienia wyroku nie wymaga żadnej formy, ani formalnego doręczenia. VI/VII 92 (71)

54. Art. 114, 254, 379, 427 kpc. Oddalenie wniosku o prawo ubogich nie jest należycie uzasadnione stwierdzeniem, że sprawa nie ma widoków powodzenia. Dla wykazania podstaw kasacyjnych nie wystarcza powołanie się na pisma złożone w innej skardze kasacyjnej. Pominięcie świadka jest dopuszczalne jeżeli zeznanie jego żadną miarą nie mogłoby wpłynąć na przekonanie Sądu . . . . VI/VII 93 (72)

55. Art. 185 kpc. Błędna informacja sekretarza sądowego o terminach środków odwoławczych wyklucza winę strony . . . . VI/VII 93 (73)

56. Art. 186 kpc. Do załatwienia wniosku o przywrócenie terminu kasacyjnego S. N. nie jest właściwy. . . . . VI/VII 93 (74)

57. Art. 203 kpc. Obowiązek uzasadnienia skargi . . . . VI/VII 94 (75)

58. Art. 237 kpc. Przeciwko postanowieniu II instancji, którem odrzucono zarzut niewłaściwości Sądu, służy skarga kasacyjna. VI/VII 75 (76)

59. Art. 304 kpc. Niewysłuchanie wniosku co do liczby biegłych i ich wyboru może przedstawiać naruszenie istotnego przepisu o postępowaniu . . . . VI/VII 94 (77)

60. Art. 236, 327 kpc. Zaprzysiężenie jednej ze stron przed przesłuchaniem nie jest bezwzględną przyczyną kasacyjną . . . VI/VII 95 (78)

61. Art. 330 kpc. Znaczenie wniosku o doręczenie decyzji na piśmie . . . . VI/VII 95 (79)

62. Art. 351, 378, 379 kpc. Brak uzasadnienia wyroku i postępowania przedstawia naruszenie istotnego przepisu postępowania. VI/VII 95 (80)

63. Art. 393 § 2, 441 § 1 kpc. W postępowaniu kasacyjnem należy stosować również art. 393 § 2 kpc. . . . . V/V 96 (81)

64. § 479 i nast. kpc. Legitymacja osób, które nie zawierały umowy o zapis na Sąd polubowny, do występowania w sprawie przed tymże sądem. VI/VII 96 (82)

65. Art. 503 kpc. Dopuszczalność ograniczonego żądania o uchylenie części wyroku Sądu polubownego . . . . VI/VII 96 (83)

66. Art. 9 przepisów o koszt. sąd. z 27. 10. 1932 roku. Wniosek o przyznanie prawa ubogich nie wstrzymuje 7-dniowego terminu zakreślonego przez Sąd . . . . VI/VII 97 (84)

67. § 771 pc. Posiadanie nie należy do praw stanowiących przeszkodę w prowadzeniu egzek. VI/VII 97 (85)

68. Art. 839 ros. upc., art. 1382 V. Nap. § 332 niem. pc., 826 kc. Wyrokowi wydanemu w jednej z dzielnic Państwa służy moc prawna i wykonalność w wszystkich dzielnicach według ustawy obowiązującej w dzielnicy, w której wyrok zapadł. Pozbawienie prawomocnego wyroku, wydanego w b. zaborze rosyjskim, skutków prawnych na podstawie przepisów prawnych o wynagrodzeniu szkody za czynności niedozwolone, jest niedopuszczalne . . . VI/V 98 (86)

69. Art. 7 ust. z 18. 3. 1923 r. o kosztach sądowych.

Rozłożenie opłat ulega uchyleniu przez Sąd, który je wydał, lub przez Sąd wyższej instancji VI/VII 99 (87)

70. Art. 4, 6, 7 rozp. Prez. Rzpl. z 21. 6. 1932 r. o ograniczeniu nadmiernych wynagrodzeń w przedsiębiorstwach (Dz. Ust. Poz. 496), §§ 11, 12 rozp. Min. Spraw. z 5. 8. 1932 r. o trybie postępowania w powyższych sporach (Dz. Ust. poz. 640) §§ 1, 2, 3, 6 rozp. Prez. Rzplitej o zmianie ustroju Prokurat. Gen. R. P. (Dz. Ust. poz. 967). VI/VII 100 (88)

71. Wierzyciel, prowadzący egzekucję na mocy tytułu egzekucyjnego uzyskanego na podstawie weksla, obowiązany jest wręczyć komornikowi sądowemu oprócz tytułu egzekucyjnego także weksel . . . . IX/X 125 (31)

72. Komunalny Bank Kredytowy w Poznaniu może pod własną firmą pozywać i być pozywanym . . . . IX/X 126 (32)

73. „Rozstrzygnięcie o koszt., zawarte w orzeczeniu Sądu II instancji, nie jest zaskarżalne w trybie zażalenia" . . . . . IX/X 127 (33)

74. Do sędziego hipoteczn., działającego przy wpisie hipoteki sądowej także w charakterze sędziego egzekucyjnego, należy przyznanie wierzycielowi egzekwującemu od dłużnika zwrot kosztów, objektywnie niezbędnych do celowego przeprowadzenia egzekucji (art. 98 i 523 § 1 kpc.) O wysokości tych kosztów orzeka sam sędzia hipoteczny (art. 109, 110 i 525 kpc.) wliczając w nie 30% zasadniczego wynagrodzenia adwokackiego za wniosek o wpis hipoteki sądowej (art. 99 § 1 kpc. oraz §§ 8, 11 i 7 p. 3 taryfy adwokackiej) i zabezpieczając je bez przedłożenia co do nich osobnego tytułu wykonawczego przez wierzyciela egzekwującego, wpisem hipoteki sądowej . . . . IX/X 128/ (36)

75. Ważne zajęcie jest podstawą prawną do dalszej egzekucji przez sprzedaż zajętego przedmiotu i zaspokojenie wierzyciela egzekwującego.

Nabycie zajętego przedmiotu w dobrej wierze nie stoi na przeszkodzie dalszej egzekucji

z zajętego przedmiotu, znajdującego się w posiadaniu nabywcy, przeciwko któremu zbędny jest osobny tytuł wykonawczy.

Nabywca może poszukiwać ochrony swych praw według art. 567 kpc. . . . IX/X 130 (37)

76. Nadając klauzulę wykonalności na akcie notarjalnym, nie może Sąd Grodzki przyznać wierzycielowi kosztów opłat stemplowych i notarjalnych wypisu aktu ani wynagrodzenia adwokata za wniosek o nadanie klauzuli egzekucyjnej IX/X 133 (38)

77. Także stronie przegrywającej służy prawo żądania podwyższenia wynagrodzenia adwokata na zasadzie § 5 rozporządzenia z 1. 4. 1933 r. IX/X 134 (39)

C. Ustawa o ochronie lokatorów.

1. Art. 3 ust. 1 zd. 1, 10, 28 uol. Wynajmującemu służy roszczenie o czynsz i koszty remontu do lokatora, który przyrzekając zawarcie umowy pisemnej co do mieszkania ponad czteropokojowego do mieszkania się wprowadził i spisania umowy odmówił . . . . I 19 (21)

D. Rozporządzenie waloryzacyjne.

1. § 40 rozp. z 14. 5. 1924 r. o przerachowaniu. Dla oceny, czy zastrzeżenie nastąpiło na czas, miarodajne jest faktyczne odebranie pieniędzy, a nie uznanie zapłaty jako odpowiadającej umowie w rozumieniu § 363 kc. . . . I 18 (19)

2. § 242 kc. Wpływ rozporządzenia waloryzacyjnego na obowiązek sprzedającego nieruchomość, do wykreślenia hipotek, których wartość po przerachowaniu przekracza umówioną cenę kupna . . . . XI/XII 145 (109)

3. §§ 28, 29 ust. 1a, rozp. z 14. 5. 1924 r. W razie sprzedaży kupionej nieruchomości przez dłużnika w czasie inflacyjnym decydują o stopie przerachowania sposób zużycia ceny otrzymanej przez dłużnika oraz rozmiary, w jakich uchroniona została przed dewaluacją, natomiast nie ma znaczenia pozbycie się nieruchomości w czasie dewaluacji jako takiej oraz ewentualny regres dłużnika wobec nowonabywców. I 17 (18)

F. Ustawa karna.

1. Zbrodnia z art. 204 K. K. zachodzi tylko wówczas, gdy sprawca podmiotowo odczuwa, że natrafia na opór rzeczywisty, zdecydowany, bezwarunkowy, przytem stały i ciągły, a zarazem, wiedząc o tem, dąży do złamania tak stawianego oporu.

Sprawca ulega ukaraniu z przepisu art. 204 K. K., gdy przemocą fizyczną czy też psychiczną doprowadził swą ofiarę do tego stanu, który położył kres wysiłkowi jej woli, czyniąc ją w zupełności uległą jego osobie. . . II/III 31 (1)

2. Zbiegowisko jest to przypadkowe i odruchowe skupienie się większej ilości osób, niemające określonego z góry celu i składu.

Kto świadomie trwa w zbiegowisku już tem samem przyczynia się do popełnienia gwałtu wspólnemi siłami (art. 163 kk.) . II/III 32 (3)

3. Gra jest hazardowa, jeżeli jej wynik zawisły jest nietylko od samej zręczności graczy i wprawy, lecz od przypadku, i w której stawki są tak wysokie, że ich wysokość może nadwyrężyć stosunki majątkowe gracza. II/III 32 (4)

4. Warunkowe zawieszenie kary nie jest uzależnione od ustalenia wszystkich trzech momentów, wskazanych w § 2 art. 61 kk.

Uporczywe negowanie winy i nieokazanie skruchy są objawem przysługującego oskarżonemu prawa obrony i niemogą być na niekorzyść oskarżonego oceniane . . . III/III 33 (5)

5. Okoliczność, że czyn zawiera cechy obrazy osobistej nie wyłącza możliwości równoczesnego istnienia cech zniewagi Narodu Polskiego.

Fakt wypowiedzenia pewnych słów na miejscu publicznem nic świadczy jeszcze o tem, iż słowa wypowiedziano publicznie.

Publiczność zachodzi wówczas, gdy dany czyn mógł być dostrzeżony przez nieokreśloną tak liczbowo, jak i też indywidualnie ilość osób. II/III 36 (6)

6. Charakterystyczną cechą lżenia lub wyszydzania jest zamiar podania na pośmiewisko i sponiewieranie przedmiotu, o który chodzi. II/III 34 (7)

7. Do istoty przestępstwa ciągłego należy, aby poszczególne czynności naruszały to samo dobro prawne, przedsięwzięte były przez tę samą osobę i by były wypływem jednolitego zamiaru.

Okoliczność, że czynności naruszają dobro prawne różnych osób, wyłącza ciągłość tylko jeśli chodzi o dobro prawne osobistej natury jak życie, wolność, cześć i t. p. II/III 34 (8)

8. Wniesienie do sądu oskarżenia przez oskarżyciela prywatnego przerywa sześciomiesięczny termin przedawnienia, przewidziany z art. 22 ustawy prasowej z dn. 7. V. 1874 r. II/III 35 (9)

9. Sąd obywatelski wydający orzeczenie nieprzychylne dla jednej ze stron, nie pomawia tejże strony w rozumieniu § 1 art. 255 kk. W granice karalności wchodzi Sąd obywatelski dopiero wtedy, gdy zamiar członków Sądu przy wydaniu orzeczenia nie był skierowany na wypełnienie społecznego obowiązku jako członków Sądu obywatelskiego . . . . II/III 35 (10)

10. Sąd może wziąć pod uwagę przy wymiarze kary stopień szkodliwości społecznej danego przestępstwa jako podstawę oceny psychicznego ustosunkowania się oskarżonego do czynu. IV 74 (25)

11. Sprawca, który jako środka przemocy używa czynnej napaści, obraża zarówno przepis art. 129 jak i art. 133 kk.

Przepis art. 129 kk. nie jest przepisem szczególnym, któryby w myśl zasady lex specialis derogat generali, wyłączał stosowanie art. 133 kk. V 77 (26)

12. Art. 152 kk. przewiduje publiczne lżenie Państwa Polskiego, nie zaś lżenie w miejscu publ. V 75 (27)

13. Świadomym czynem w rozumieniu prawa karnego jest działanie odpowiadające woli podmiotu przestępstwa wynikające z uzmysłowienia sobie celu i znaczenia pewnej czynności. V 75 (29)

14. Wyrazem odpowiedzialności karnej jest nietylko sama kara, lecz także uzasadniające ją uznanie sprawcy winnym czynu, za który kara zostaje nałożona.

Uznanie sprawcy winnym przestępstwa jest wyłączone wtedy, gdy wyłączona jest odpowiedzialność karna.

Samo nienałożenie kary nie jest równoznaczne ze stwierdzeniem, że nie zachodzą warunki odpowiedzialności karnej, wyrazem tego może być tylko wyrok uniewinniający. K. K. nieprzepisuje sposobu badania stanu psychicznego oskarżonego, a sądowi zapewnia swobodną ocenę opinji biegłych.

Obraza art. 79 kk. sama przez się nie może być przedmiotem zarzutu kasacyjnego jako nieodpowiadająca żadnemu z uchybień przewidzianych w art. 510 kpk. . . . . . IX/X 134 (40)

15. Niezaliczenie okresu tymczasowego aresztowania na poczet kary z mocy art. 58 kk. nie wymaga uzasadnienia w wyroku.

Uzasadnienie odmowy zawieszenia wykonania kary konieczne jest tylko jeśli a) obrona oskarżonego, albo jego apelacja, sprowadza się do wniosku o zawieszenie kary, b) sąd odwoławczy uchyla wyrok I instancji w części, dotyczącej zawieszenia kary. Zawieszenie lub niezawieszenie kary może być uzależnione jedynie od oceny osoby sprawcy pod kątem widzenia przyszłości. IX/X 137 (43)

16. Obraza organu zrzeszenia nie jest obrazą samego zrzeszenia.

Zniesławienie, dotyczące nie zrzeszenia jako całości, lecz osoby lub też ściśle określonego grona osób fizycznych, może być ścigane tylko w drodze skargi osób, zniesławieniem dotkniętych. IX/X 138 (44)

17. Chęć zysku jest pojęciem ciaśniejszem od chęci osiągnięcia korzyści majątkowej.

Z ustalenia zamiaru przywłaszczenia nie wynika jeszcze samo przez się, że sprawca działał z chęci zysku . . . . IX/X 138 (45)

18. Trwająca przez okres 20 dni bolesność jest naruszeniem czynności narządu ciała w rozumieniu art. 236 kk.

Sankcja z art. 236 kk. zwraca się nie przeciw uniemożliwieniu czynności narządu ciała, lecz przeciw jej naruszeniu, a naruszenie to przy istnieniu bolesności zawsze zachodzi. Świadomym czynem w rozumieniu prawa karnego jest działanie odpowiadające woli przestępstwa, a nie przedsięwzięcie pewnych czynności bez zdawania sobie sprawy do czego zmierzają IX/V 138/9 (46)

19. Znakami granicznemi, stanowiącemi przedmiot ochrony w rozumieniu art. 190 kk., są nietylko te znaki urzędowe, któremi oznaczyła granice powołana z ustawy władza, lecz także takie znaki graniczne, które interesowane strony wyraźnie lub milcząco uznały.

Znak graniczny jest swoistym rodzajem dokumentu, którego zachowanie w oryginale ma na myśli przepis art. 190 kk.

Kodeks karny chroni tak samo jak przy dokumentach publiczne zaufanie i wiarę w autentyczność formalną znaków granicznych, choćby one nie oznaczały rzeczywistej prawnie granicy. IX/X 139 (47)

G. Postępowanie karne.

1. Zeznania świadka, słuchanego w trybie § 3 art. 490 kpk., mogą służyć jako dowód tylko wówczas, gdy zostały odczytane w postępowaniu dowodowem II instancji w myśl art. 340 kpk. II/III 32 (2)

2. Obrońca oskarżonego, godząc się milcząco na uchybienie sądu, polegające na nieodczytaniu apelacji nieobecnego podczas rozprawy oskarżonego wbrew nakazowi § 2 art. 497 kpk., nie może żądać uchylenia wyroku z powodu tego uchybienia procesowego . . . . II/III 32 (4)

3. Nierozpatrzenie wniosku, zawartego w piśmie apelacyjnem, o zbadanie stanu umysłowego, musi spowodować uchylenie zaskarżonego wyroku II/III 34 (8)

4. Zmiana osoby prokuratora i protokolanta przy ogłoszeniu sentencji nie pociąga za sobą skutków, przewidzianych w art. 514, lit .b kpk. V 35 (23)

5. Protkół rozprawy stanowi w myśl art. 238 kpk. wyłączny dowód form postępowania, nie stanowi natomiast wyłącznego dowodu treści ujawnionego na rozprawie materjalu. Sąd nie może swych ustaleń opierać na materjale sprzecznym z wyrażoną treścią protokołu. . V 74 (23)

6. Ocena czy w danym wypadku zachodzą trudności, powodujące w myśl § 2 art. 3 kupk. konieczność ustanowienia obrońcy z urzędu aplikanta zamiast adwokata, pozostawiona jest swobodnej ocenie sędziego, wyznaczającego obrońcę.

Wyznaczenie obrońcy z urzędu nastąpić powinno w miarę możności w terminie umożliwiającym obrońcy zapoznanie się ze sprawą. V 36 (30)

7. Wyrazem odpowiedzialności karnej jest nietylko sama kara, lecz także uzasadniające ją

uznanie sprawcy winnym czynu, za który kara zostaje nałożona.

Uznanie sprawcy winnym przestępstwa jest wyłączone wtedy, gdy wyłączona jest odpowiedzialność karna.

Samo nienałożenie kary nie jest równoznaczne ze stwierdzeniem, że nie zachodzą warunki odpowiedzialności karnej, wyrazem tego może być tylko wyrok uniewinniający. K. K. nieprzepisuje sposobu badania stanu psychicznego oskarżonego, a sądowi zapewnia swobodną ocenę opinji biegłych.

Obraza art. 79 kk. sama przez się nie może być przedmiotem zarzutu kasacyjnego jako nieodpowiadająca żadnemu z uchybień, przewidzianych w art. 510 kpk. . . . . . . IX/X 134 (40)

8. Sąd ma zupełną swobodę w ocenie dowodów. Kwestja dania wiary lub nieuwierzenia świadkowi jest rzeczą sumienia sędziowskiego.

Kpk. nie przewiduje w celu oceny zeznań świadków badania ich stanu psychicznego, pozostawiając te zeznania ocenie sądu na ogólnych zasadach . . . . IX/X 135 (41)

9. Samo subjektywne przeświadczenie oskarżonego o uprzedzeniu do niego sędziego nie wystarcza, lecz musi ono opierać się na rozsądnych i poważnych podstawach objektywnych stwierdzających, iż zachodzą warunki do utraty zaufania co do bezstronności sędziego.

Prawdomówność świadka w życiu potocznym , jako cecha jego charakteru, jest dla sądu obojętna i nie stanowi przedmiotu ustaleń sądowych. . : . . . . IX/X 136 (42)

10. Kasacja, wywiedziona przez wyznaczonego z uchybieniem przepisów ustawy obrońcę z urzędu, nie może być przedmiotem rozpoznania I/X/X 140 (48)

11. Wyznaczenie aplikanta, mimo że wyznaczenie do obrony z urzędu adwokata nie natrafiało na szczególne trudności, nie obraża praw oskarżonego, gdyż przepis § 2 art. 93 kpk. ma jedynie charakter porządkowy.

Przy sprawdzaniu dowodu przez sąd grodzki winien sąd po myśli art. 256 kpk. o terminie czynności zawiadomić alternatywnie, oskarżonego lub jego obrońcę. . . . . IX/X 140 (49)

12. Obrońca, który ocenia możność wniesienia kasacji w zależności od otrzymania informacji od oskarżonego, nie uzmysławia sobie swego obowiązku, albowiem podstawą kasacji mogą być wyłącznie zarzuty prawne. Obrońca z urzędu, będąc mandatarjuszem oskarżonego a nie sądu, winien zawiadomić o tem, iż z braku podstaw nie wniesie kasacji, oskarżonego, a nie sąd. IX/X 140 (50)

H. Sprawy administracyjne.

1. Art. 8 ust. z 24. 3. 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców w brzmieniu rozp. Prez. Rzpltej z 3. 12. 1932 r. (Dz. Ust. poz. 897). Przez przeniesienie prawa własności na spadkobierców rozumie się wyłącznie przejście prawa własności w drodze spadkobrania po śmierci spadkodawcy. . . . . . . I 20 (22)

Nabywca nieruchomości nie odpowiada za podatek od nieruchomości należny od poprzedniego właściciela. . . . . II/III 36 (11)

2. Roszczenia o uposażeniu funkcjonarjuszów komunalnych podlegają po wyczerpaniu instancji administracyjnych rozpoznaniu Sądów powszechnych. . . . . II/III 37 (12)

3. § 1 ust. o sąd. powszechnych, art. 118 ust. z 17. 2. 1922 o państwowej służbie cywilnej.

Mimo art. 18 nie służyła pracownikom kolejowym po wejściu w życie o prawach uposażeniowych i emerytalnych funkcjonarjuszów państwowych droga do dochodzenia tychże praw. VI/VII 90 (66)

4. Art. 297 § 1 III p. 27 ust. o ustroju Sądów Przeciwko uchwale S. A. w sprawie wymierzerzenia kary porządkowej nie ma środka odwoławczego do Sądu Najwyższego. VI/VII 91 (67)

Na ziemiach Zachodn. R. P. zbędne jest zezwolenie władzy administracyjnej na przejście własności nieruchomości drogą przybicia nieruchomości między małżonkami oraz na rzecz osób, które są spokrewnione lub spowinowacone z poprzednim właścicielem nieruchomości w linji prostej albo do drugiego stopnia w linji bocznej. IX/X 127 (35)

Książki nadesłane Redakcji.

1. Skorowidz rzeczowy Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej lata 1918—34. Dr. Józef Mastyński . . . . II/III 44
2. Zobowiązania. Dr. Roman Longchamps de Berier . . . . V 76
3. Fundacja im. Franciszka Nowodworskiego V 76
4. Prawo upadłościowe i prawo w postępowaniu układowem. Gustaw Lauter . VIII 116

SKOROWIDZ
ORZECZNICTWA SĄDU NAJWYŻSZEGO

opracowany przez

Sędziego S. N. Lisiewskiego z Warszawy

Według materji i artykułów ustawy

ROK 1935.

Skorowidz alfabetyczny.

Skorowidz rzeczowy.

Niemiecka ustawa samochodowa z 3. 5. 1909 r.

Ustawa z 19. 2. 1919 o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. Ust. 1933 poz. 734).

Ustawa z 27. 3. 1920 o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców (Dz. Ust. 1932 poz. 897).

Ustawa z 17. 2. 1922 o państwowej służbie cywilnej (Dz. Ust. poz. 164).

Ustawa z 11. 4. 1924 o ochronie lokatorów (Dz. Ust. poz. 406).

Rozporządzenie Prezydenta Rzpltej z 14. 5. 1924 o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych (Dz. Ust. 1925 poz. 213).

Prawo wekslowe z 14. 11. 1924 (Dz. Ust. poz. 926).

Przepisy wprowadzające kodeks postępowania cywilnego z 29. 11. 1930 r.

Ustawa o kosztach sądowych z 18. 3. 1932 r. (Dz. Ust. poz. 351).

Rozporządzenie Prezydenta Rzplitej z 21. 6. 1932 o ograniczeniu nadmiernych wynagrodzeń w przedsiębiorstwach (Dz. Ust. poz. 496).